

det, som også fru Birthe Rønn Hornbech er heroppe og gentage, nemlig at det her handler om tvangsægteskaber, det handler om at holde folk ude, der bare kommer hertil osv., hvorimod vi jo gentagne gange har hørt fra Venstre, at når det gælder de politiske flygtninge, dem, der er rigtigt forfulgte, så går man jo ikke ind for at holde folk ude. Danmark skal sandelig sørge for, at folk, der er politisk forfulgte, får et fristed.

Kl. 13.15

Derfor undrer det mig på baggrund af den debat, vi havde under førstebehandlingen, at der ikke ligger et forslag fra regeringen om ambassadeasyl, altså muligheden for på en ambassade i udlandet at søge asyl. Der er jo netop tale om en gruppe her, som oplagt opfylder alle kriterierne for at få asyl, ellers kommer de aldrig nogen sinde til Danmark, som netop er forfulgte, ellers bliver deres ansøgning aldrig nogen sinde godkendt.

Hvorfor har man ikke lavet det ændringsforslag? Eller er det sådan, at det bare er snak det der med, at man forsvarer politiske forfulgte, og i virkeligheden gør man det ikke, for så gælder det bare om at holde flest mulige ude?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Birthe Rønn Hornbech kom lidt let hen over det. Sagen er den, at det her lovforslag er fyldt med muligheder for, at embedsmænd skal udøve nogle konkrete skøn. Det er fuldstændig korrekt, at det er embedsmænd ansat til. Men det, der ikke er korrekt, er, at der er en vejledning med hensyn til, hvordan skønnet skal udøves.

Hr. Kamal Qureshi stillede et konkret spørgsmål, som vi aldrig har fået svar på. Jeg vil stille et andet spørgsmål: Hvis et af mine børn tager til USA som 26-årig og bliver gift, taler engelsk, kan hun så blive familiesammenført i Danmark?

Vi har stillet den type af spørgsmål talrige gange; der er ikke noget svar. Hvordan skal embedsmændene så fremover fortolke det, når man ikke fra lovgivers side ønsker at give nogen svar? Det er simpelt hen en måde at lovgive på, som er uanstændig.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil bare sige om Sverige: Der siges jo meget i Sverige, og jeg har sådan set ikke i sinde at blande mig i den manglende åbenhed i debatten om udlændinge, Mona Sahlins kontokort, og hvad

der ellers foregår i Sverige. Altså hvis de vil bagtale Danmark, kan vi jo ikke rigtig gøre noget ved det.

Hr. Søren Søndergaard efterlyser ændringsforslag med hensyn til ambassadeansøgninger. Jamen der er netop et forslag i lovforslaget, der omfatter ambassadeansøgninger, idet det ikke skal være grundlag for opholdstilladelse. Det skyldes, at det i praksis er fuldkommen modsat det, hr. Søren Søndergaard siger: der er masser af ansøgninger, og meget få er berettiget til det.

Hvis man forestillede sig, at der virkelig lå en dansk ambassade i et land, og man slæbte sig hen til den danske ambassade og var forfulgt af myndighederne i det pågældende land, så bliver den pågældende jo lukket ind, og så har han allerede fået sikkerhed. Men det er altså ikke det, der er virkeligheden. Det har man jo prøvet at gå igennem. Erfaringen viser, at det er langt, langt de fleste, der slet ikke er berettiget.

Så ønsker en kollega her i Folketinget, at jeg her fra Folketingets talerstol skal udøve konkret sagsbehandling, når det drejer sig om de ærede medlemmers børn. Det gør jeg ikke. Det vil afhænge af de betingelser, der står i lovtæksten, og det skal afvejes efter de momenter, der er angivet i lovforslagets bemærkninger.

Ingen vil være i stand til her i Folketingssalen at fremlægge alle de bilag, der vil ligge i en sådan sag, alle de spørgsmål, der skal stilles og besvares. Det er fuldkommen urimeligt, og det er efter min mening udtryk for en meget kedelig tendens, der desværre er i det danske Folketing, at man her altså skal blande sig i den udøvende magts område. Jeg synes, det står meget klart i bemærkningerne, hvad det er der skal lægges vægt på.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

I Socialdemokratiet giver vi ærlig talt ikke ret meget for, må jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at man først laver et forlig med et parti og så bagefter kommer løbende til dem, der ikke var med i forliget og begynder at sige, at det er dem, der fører blokpolitik.

De, der fører blokpolitik i denne her sag, er jo helt entydigt og klart Venstre. Der har ikke været noget ønske om at få et forlig med Socialdemokratiet. Vi har haft en høflig integrationsminister, og vi har da haft nogle udmærkede samtaler, men en vilje til et forlig med os har simpelt hen overhovedet ikke eksisteret.